

været lettere at rette en appel til statsministeren, hvis han kunne afse tid i sit program til at deltage i Folketingets behandling af den måske vigtigste europapolitiske afgørelse i hans statsministertid, men nu kan jeg se, at sundhedsministeren er her, og jeg håber, at sundhedsministeren vil lade det gå videre – at han ikke tænker i snævre partipolitiske rammer, ikke tænker i partitaktiske rammer, ikke tænker kort og snævert, men tænker langt og principielt og giver danskerne de samme muligheder, som vi havde 1992, nemlig muligheden for at tage stilling til, om vi med de erfaringer, som vi har efter 15 år, og som vi får endeligt belyst virkningerne af til juni, ønsker, at vi skal leve på afstand af en række af de fundamentale samarbejdsområder, eller om vi skal være med på lige fod med de andre.

Her er vores råd ganske entydigt: Vi skal vælge at spille på den lange bane, vi skal være visionære, vi skal tænke langt. Jeg håber, at det budskab må gå videre til statsministeren.

Kl. 11:14

Formanden:

Ja tak. Der er korte bemærkninger, og det er først hr. Per Clausen.

Kl. 11:14

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at hr. Svend Auken bliver trist til mode, når man taler om den hemmelige debat om Lissabontraktaten. Så begynder han altid at tale om alle de spørgsmål, der er blevet stillet igennem Folketingets Europaudvalg. Og jeg er glad for, at jeg på den måde åbenbart giver politisk legitimitet til den her proces. Det er jo altid rart at have været med til det.

Men det, jeg godt vil spørge hr. Svend Auken om, er: Når nu denne traktat er så vigtig, den vigtigste europapolitiske begivenhed i masser af år, hvad er så forklaringen på, at den danske befolkning ikke får mulighed for at stemme om den? Hvad er forklaringen på, at man, når man ikke har kunnet komme igennem med en ny forfatning, laver det samme, sådan at lige præcis den sidste af alle EU-traktater skal den danske befolkning ikke have mulighed for at stemme om?

Kl. 11:15

Formanden:

Hr. Svend Auken.

Kl. 11:15

Svend Auken (S):

Det er jo netop det spørgsmål, vi har brugt så kolossal lang tid på at belyse på en, synes jeg, saglig og god måde. Vi kom ikke til det samme

resultat, men alle præmisserne var der. Vi undersøgte, om der efter grundlovens § 20 var behov for en afstemning. Eksperterne mente det ikke, og et stort flertal i Folketinget mente det ikke. Var der tilløb til, at vi alligevel til trods for navneforandringen stod over for et tilløb til en ny grundlov, en ny forfatning i Europa, som kunne udløse behovet for en folkeafstemning? Svaret på det spørgsmål var også efter en grundig analyse og debat forskelligt for hr. Per Clausen og det store flertals vedkommende, men vi har været igennem hele analysen. Vi har diskuteret det, jeg ved ikke hvor mange gange, i Folketinget. Så det spørgsmål har virkelig været grundigt belyst.

Kl. 11:16

Formanden:

Hr. Per Clausen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:16

Per Clausen (EL):

Det er da fuldstændig rigtigt, som hr. Svend Auken siger, at sagen er blevet belyst. Men det interessante er jo alligevel, at vi står tilbage med det spørgsmål: Hvad er forklaringen på, at den sidste af alle EU-traktater – sådan forstod jeg hr. Svend Aukens indlæg – ikke skal til folkeafstemning? Og af samme grund er den sidste af alle EU-traktater ikke blevet udsat for nogen grundig folkelig debat, som det påvises af flere store aviser i dag.

Men så vil jeg spørge fremadrettet til forbeholdene: Er hr. Svend Auken enig i, at det ikke vil være tilfredsstillende, at man, hvis forbeholdene sættes til folkeafstemning ved en beslutning i Folketinget, så afsætter cirka halvanden måned til at gennemføre en folkelig debat, inden der stemmes? Vil hr. Svend Auken og Socialdemokraterne dog i det mindste sikre, at afstemningerne om forbeholdene sker efter en grundig folkelig debat?

Kl. 11:17

Formanden:

Hr. Svend Auken.

Kl. 11:17

Svend Auken (S):

Jeg har ikke sagt, at Lissabontraktaten var den sidste traktat. Fordi man forestiller sig et sølvbryllup, har man ikke af den grund afskrevet sig hele kvindækønnen. Man kan meget vel forestille sig andre traktater. Jeg tror bare, det er en ret lang periode, vi lever med den. Det, jeg synes har været det vigtige, har været at sikre to forhold. Det ene er beslutningskraften, nu hvor der